

रान्तत्वम् । दाहप्रश्नमन्त्रम् । दृष्टत्वम् । कथा-
यत्वम् । कषणाश्लेषः । इति राजनिर्घण्टः ॥
तूलं, स्त्री पुं, (तूल्यते इत्यन्त्या परिच्छिद्यते इति ।
तूल + कर्मणि घञ् । यद्वा, तूलयते स्वल्पोऽपि
बहुस्थानं पूरयतीति । तूल + "इगुपधेति" कः ।)
कार्पासादितूलः । (इति मेदिनी । वे, २६ ॥)
तत्पुण्यायः । पिपुः २ । इत्यमरः । २।६।१०६ ॥
पिपुलः ३ पिपुतूलः ४ तूलपिपुः ५ । इत्यमर-
टीका । पिपुतूलम् ६ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
(यथा, देवीभागवते । ५ । १० । ३६ ।
"विपरीतं वरा देवं दृष्टं वक्षसमं भवेत् ।
विधिचेत् समुखः कामं कुलिशं तूलवत्तदा ॥ ")
तूलकं, स्त्री, (तूल + खार्थे कन् ।) तूलः । इति
हेमचन्द्रः । ४ । २० । ५ ॥
तूलकामुकं, स्त्री, (तूलाय तूलस्फोटनाय कामुक-
मिव ।) तूलस्फोटनार्थधनुः । धुनखरा इति
भाषा । तत्पुण्यायः । पिङ्गलम् २ । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥
तूलचापः, पुं, (तूलाय तूलस्फोटनाय चाप इव ।)
तूलकामुकम् । इति शब्दरत्नावली ॥
तूलनालिका, स्त्री, (तूलनिर्मिता नालिका नाली ।)
पिङ्गिका । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ पाँइइ इति
भाषा ॥
तूलनाली, स्त्री, (तूलनिर्मिता नाली ।) तूल-
नालिका । इति भूरिप्रयोगः ॥
तूलपिपुः, पुं, (तूलप्रधानः पिपुस्तूलद्वयः ।)
तूलः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
तूलद्वयः, पुं, (तूलस्य तूलप्रधानो वा दृष्टः ।)
श्राद्धाली । इति राजनिर्घण्टः ॥
तूलशर्करा, स्त्री, (तूलस्य शर्करेव ।) कार्पास-
वोजम् । इति शब्दमाला ॥
तूलसेचनं, स्त्री, (तूलस्य सेचनम् ।) स्रजकर्तनम् ।
इति शब्दमाला ॥ काटना इति भाषा ॥
तूला, स्त्री, (तूलयते पूरयति स्थानमिति । तूल +
अच् + ततः छिद्यं टाप् ।) कार्पासी । इति
राजनिर्घण्टः ॥ वर्तिः । इति शब्दरत्नावली ॥
तूलिः, स्त्री, (तूलतीति । तूल निष्कर्षे + "इगुप-
धान् कित्" उर्वा । ४ । ११६ । इति इन् स च
कित् ।) स्वनामस्वातन्त्र्यकरोपकरणम् । इति
विद्वान्कौमुदासुखादिशक्तिः ॥
तूलिका, स्त्री, (तूलिरेव । खार्थे कन् ।) चित्र-
करोपकरणम् । तूली इति भाषा । (यथा,
कुमारे । १ । ३२ ॥
"उन्नीलितं तूलिकयेव चित्रं
स्वर्वांशुभिर्मित्रमिवारविन्दम् ॥ ")
तत्पुण्यायः । ईषिका २ । इत्यमरः । २।१०।३३ ॥
तुलिः ३ तूली ४ ईषीका ५ इषीका ६ । नीर
यादिशलाका । इत्यन्ये । आवर्तितमनावर्तितं
सुवर्णं ज्ञातुं यन्निचिप्यते तत्रैतन्व्ये । आवर्तित-
सुवर्णं द्रवाकारं यत्र निचिप्यते तत्रैति कैचित् ।
इति भरतः ॥ (तूलमस्यस्या इति । तूल +
टन् ।) शब्दोपकरणम् । इति मेदिनी । के,

१०२ ॥ तोषक इति भाषा । (यथा, कथासरित्-
सागरे । २६ । ७८ ।
"प्रविश्य चान्तः सद्रत्नपर्यङ्के न्यस्ततूलिके ।
पटावगुण्ठिततनुं शयानां काश्चिदेवत ॥"
तथा च काशीखण्डे । ४ । ६७ ।
"कचुकं तूलगर्भं तूलिकां स्रजवैतिकाम् ॥ ")
वर्तिः । इति शब्दरत्नावली ॥
तूलिनी, स्त्री, (तूलोऽस्यस्याः । तूल + इनि ।
डोप् ।) लक्ष्मणाकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥
श्राद्धालिद्वयः । इति भावप्रकाशः ॥ (तद्वया,
"तामूलं कटुतेलसुखाभवनं तूलीपटो तूलिनी ॥"
इति वैद्यकपथ्यापथ्यविधौ शिशिरादाचारि ॥)
तूलिफला, स्त्री, (तूलि तूलयुक्तं फलमस्याः ।)
श्राद्धालिः । इति रत्नमाला ॥
तूली, स्त्री, (तूलयतीति । तूल + इन् ह्रिकारा-
दिति वा डोप् ।) नीली । वर्तिः । इति शब्द-
रत्नावली ॥ तूलिका । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
(यथा,—
"उच्छेत्तूलीविलासं सुललितशयनं प्राणि-
नामाभिरामम् ॥"
इति वैद्यकपथ्यापथ्यविधौ हेमन्तलाल्ये ।)
तूवरः, पुं, (तु सौत्रो घातुः + बाहुलकात् प्वरप्
दीर्घश्च ।) काले अजातघ्नो गौः । नेडा गर
इति भाषा । अश्वशुपुत्रः । इत्यमरः । ३।३।
१६४ ॥ माकुन्दिया इति भाषा । पुरुषयज्ञन-
त्यक्तः । कथायरसः । इति मेदिनी । वे, १६४ ॥
तूवरिका, स्त्री, (तूवरी + खार्थे कन् टाप् पूर्व-
इच्छञ् ।) तुवरिका । इत्यमरटीकायां रमा-
नाथः ॥
तूवरी, स्त्री, (तूवर + विलात् डोष् ।) आफकी ।
सौराष्ट्रकृतिका । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
तूष, तुष्टौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-परं-अकं-
सेट् ।) षष्ठखरी । तूषन्ति कुलदेवताः । इति
दुर्गादासः ॥
तूष्णीं, [म्] अ, मौनम् । इत्यमरः । ३ । ४ । ६ ॥
(यथा, मनुः । ८ । १४७ ।
"यत्किञ्चिद्दृश्यवर्षाणि सन्निधौ प्रेषते धर्मो ।
सुख्यमानं परेस्तूष्णीं न स तल्लभ्यमहति ॥ ")
तूष्णींशैलः, त्रि, (तूष्णीं मौनं शैलं स्वभावी
यस्य ।) मौनी । तत्पुण्यायः । तूष्णीकः २ ।
इत्यमरः । ३ । १ । ३६ ॥
तूष्णीकः, त्रि, (तूष्णीं शैलं यस्य । "शैले को
मलोपच ॥" ५ । ३ । ७३ । इत्यस्य वार्तिकोक्त्या
कः मलोपच ।) तूष्णींशैलः । इत्यमरः । ३।१।३६ ॥
(यथा, महाभारते । ५ । ३४ । २३ ।
"आसीनमपि तूष्णीकमशुभस्थितं प्रजाः ॥")
तूष्णीका, [म्] अ, (तूष्णीम् + अकच्प्रकरणे
"तूष्णीमः काम् षक्तचः ।" इति वार्तिकोक्त्या
काम् । सिन्हादन्त्यादयः परः ।) मौनम् । इत्य-
मरः । ३ । ४ । ६ ॥
तूस्तं, स्त्री, (तुस शब्दे + बाहुलकात् तुसेरपि तन्
दीर्घश्च । इत्यञ्जलदसः । ३ । ८६ ।) धूलिः ।

("तूस्तानि विनिहन्ति वितूस्तयति पयानं
वातः ।" इति सुप्रबोधम् ॥) जटा । इति
मेदिनी । ते, २२ । पापम् । स्रजम् । इति
शब्दरत्नावली ॥
दृष्ट, इत्याम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-परं-
सकं-सेट् ।) सप्तमखरी । दृष्टति । इत्यां गतौ ।
इति दुर्गादासः ॥
दृष्टं, स्त्री, जातीफलम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
दृष्ट्, [घ्] स्त्री, (दृष्ट + क्तिप् ।) इच्छा । दृष्ट्या ।
(यथा, ऋतुसंहारे । १।११ ।
"दृष्ट्याः प्रचक्ष्णातपतापिता भृशं
दृष्ट्वा महद्व्या परिसुष्कतालयः ॥")
कामकन्या । इति मेदिनी । वे, १३ ॥
दृष्ट, द च उ भवे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तर्ना-
उभं-सकं-सेट् । क्तावेट् ।) द च, दृष्टोति
तर्षोति दृष्टुते तर्षते । उ, तर्षिता दृष्ट्या । इति
दुर्गादासः ॥
दृष्टं, स्त्री, (दृष्टयते भक्षते गवादिभिरिति । दृष्ट +
घञ् । संज्ञापूर्वकत्वात् न गुणः । यद्वा, दृष्ट
हिंसायाम् + "दृष्टेः स्त्री हलोपच ।" उर्वा ५।८।
इति कप्रत्ययो हकारलोपश्च ।) नडादि ।
चिनासृष्ट इति ख्यातम् । इति कैचित् । इति
भरतः ॥ तत्पुण्यायः । अर्जुनम् २ । इत्यमरः ।
२ । ५ । १६७ ॥ त्रिणम् ३ खटम् ४ खेटम् ५
हरितम् ६ ताडवम् ७ । इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, प्रचत्तने । १ । ३४ । [गम् ।
"जातस्य नदीकूले तस्य दृष्टस्यापि जम्ब कस्या-
यत् सलिलमञ्जनाकुलजनहस्तालम्बनं भवति ॥")
गोभ्यस्तुलदानफलं यथा,—
"तीर्थक्षानेषु यत् पुण्यं यत् पुण्यं विप्रभोजने ।
यत् पुण्यं महादाने यत् पुण्यं हरिसेवने ।
सर्वत्रतोपवासेषु सर्वेष्वेव तपःसु च ।
भुवः पर्यन्ते यत् सत्यवाक्येषु यज्ञवैत् ।
यत् पुण्यं सर्वयज्ञेषु दीपायाश्च लभेन्नरः ।
तत् पुण्यं लभते प्राज्ञो गोभ्यो दत्त्वा दृष्टानि च ॥"
इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णार्जवस्यस्यम् ॥ * ॥
घनिष्ठादिपचनचक्रेषु गृहनिमित्तदृष्टकाष्ठा-
हरणे दोषा यथा,—
"अग्निचौरभयं रोगो राजपौडा घनघतिः ।
संघट्टे दृष्टकाष्ठानां हते वखादिपचके ॥"
इति श्रौतिः सारसंघः ॥
(गन्धद्वयविशेषः । रामकपूर इति भाषा ॥
अस्य पर्याया यथा,—
"कुदृष्टश्च सुगन्धश्च दृष्टं श्रौतं सुश्रीतलम् ॥"
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ।)
दृष्टकुङ्कुमं, स्त्री, (दृष्टसम्भूतं कुङ्कुमम् ।) सुगन्ध-
द्रव्यभेदः । तत्पुण्यायः । दृष्टादृक् २ गन्धि ३
दृष्टश्रीवितम् ४ दृष्टपुष्पम् ५ गन्धाधिकम् ६
दृष्टोत्थम् ७ दृष्टगौरम् ८ जीहितम् ९ । अस्य
गुणाः । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । कफमारुतश्लेष्म-
कृत्तपामाकुष्ठामरौघनाशिलम् । परमभाष-
रत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥